

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/4/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510203203
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1510203203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľky: E.. E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., M.. P. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Gálikom, so sídlom F.Kráľa 18, Bratislava, proti odporcovi: J.Č. X H., J..S..Z.., so sídlom H. B. Č..X, T., IČO: XX XXX XXX, zastúpenej JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, Liptovská č. 2/A, Bratislava, o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu a o zaplatenie peňažnej náhrady 4.979 euro, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.9.2010, č.k. 14C 51/2010-77, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 117,10 euro k rukám JUDr. Ivana Šveca, advokáta, so sídlom Nám. M. Benku 15, Bratislava, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť uverejniť v denníku H. D. C., ktorého je vydavateľom, opravu v znení: „OPRAVA“ - Dňa XX. D. XXXX v denníku H. D. C., na strane č. X bol uverejnený článok s názvom „ E. E. C. R. K.“ - toto skutkové tvrdenie je nepravdivé . V článku sa o.i. uvádza, že ...R. E.O. (XX) nám potvrdil, že

pani E. (XX)..., vlastní aj dom v P.“ - toto skutkové tvrdenie je nepravdivé, nakoľko pravdou je, že v rozhovore redaktora H. D. C. M. C. s D.. R. E. nikdy neodznali tvrdenia, že by jeho manželka E.. E. E. vlastnila akúkoľvek nehnuteľnosť v K., tobôž

nie rodinný dom v P., v ktorom v súčasnej dobe býva ich syn E., a preto nie je ani možné, aby nejakú nehnuteľnosť v K. darovala svojmu synovi. E.. E. E. nikdy nevlastnila žiadnu nehnuteľnosť v K.. Odporca uložil povinnosť opravu uverejniť v rovnakej periodickej tlači, na rovnocennom mieste rovnakým písmom, akým bolo uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenie s označením „oprava“ s tým, že k uvedenej oprave nemožno uverejniť žiadny ďalší súvisiaci text obsahujúci hodnotiaci úsudok, a to ani na inom mieste vydania denníka H. D. C.. V rozhodnutí napokon uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke peňažnú sumu vo výške X.XXX euro, ako i trovy konania v sume XXX,XX euro, k rukám advokáta O. Š., sídlo F.. E. T. XX, T., všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 7 ods.1, § 10 ods.2,4 zák.č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve (ďalej „ Tlačový zákon „) a tým, že navrhovateľka v žiadosti o uverejnenie opravy zo dňa XX.XX.XXXX žiadala o uverejnenie opravy článku ; podľa názoru súdu označená žiadosť obsahovala všetky hmotnoprávne náležitosti v zmysle § 7 ods.3 Tlačového zákona (mala písomnú formu, bola žiadateľkou podpísaná, obsahovala písomný návrh znenia opravy, ktorý obsahoval názov a deň vydania periodickej tlače, z jej obsahu je zrejmé nepravdivé skutkové tvrdenie, popis nepravdivého skutkového tvrdenia s uvedením, kde v periodickej tlači sa nachádzalo, konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia). Napriek tomu, že odporcovi bola žiadosť o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia doručená v zákonnej lehote podľa § 7 ods.2 Tlačového zákona, tento opravu neuverejnil (§ 7 ods.4 cit. zákona) i napriek tomu, že nevedel preukázať pravdivosť skutkového tvrdenia, o ktorého opravu navrhovateľka žiadala (§ 7 ods.6 písm. b Tlačového zákona). V prejednávacom prípade v priebehu konania odporca nepreukázal pravdivosť senzácie vyvolávajúcich informácií, že navrhovateľka vlastní rodinný dom v K., keď z výsluchu svedka C. (autora článku) vyplynulo, že tento vychádzal len z predpokladaných informácií, kedy počas výsluchu pred

11Co 4/2011-114

súdom sám uviedol, že manžel navrhovateľky sa jednoznačne nevyjadril, že jeho manželka vlastní rodinný dom v K. - autor článku vychádzal iba z domnienok, že p. E. hovorí o dome v K. a reč bola o dome v J.. Na základe takto zisteného skutkového stavu prihliadajúc na okolnosť, že odporca nevedel preukázať pravdivosť obsahu článku súd prvého stupňa nevykonal ďalšie navrhnuté dokazovanie výsluchom svedka p. E. a zvukovou prehrávkou rozhovoru. Za právne irelevantné mal to, že text opravy bol odlišný od textu, ktorý v súlade s procesnou dispozíciou napokon navrhovateľka upravila v konaní. V rozhodnutí konštatoval, že povinnosťou šéfredaktora bolo zabezpečiť, aby text opravy a spôsob jej uverejnenia bol vopred so žiadateľkou o opravu dohodnutý - teda buď odmietnutý, ak je informácia pravdivá, alebo mal rokovať o znení opravy, čo neurobil. Vzhľadom na to, že inštitút opravy má zabezpečiť nápravu v informovanosti a jedná sa o najdôležitejší prostriedok ochrany poškodeného subjektu pred zneužitím slobody tlače, návrhu navrhovateľky o uloženie povinnosti uverejniť opravu v celom rozsahu vyhovel.

Navrhovateľke pri splnení základných podmienok existencie zásahu, jeho neoprávnenosti a príčinnej súvislosti priznal v súlade s ust. § 10 ods. 4 Tlačového zákona peňažnú náhradu vo výške X.XXX,- euro (XXX.XXX,- Sk), keď túto považoval za adekvátnu zásahu spôsobeného navrhovateľke. Pri rozhodovaní o výške peňažnej náhrady zohľadnil, že článok obsahuje nepravdivé informácie ponižujúce navrhovateľku, jeho uverejnením došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti navrhovateľky, ktorá je známa nielen v medicínskom prostredí ako odborníčka v oblasti medicíny, ale aj ako manželka politika a v článku bola bez jej súhlasu použitá aj jej fotografia. Takouto publikáciou bola hlboko znížená dôstojnosť a česť navrhovateľky, keď odporca i napriek tomu, že nevedel preukázať pravdivosť svojich tvrdení uvedených v článku, neuverejnil opravu, o ktorú navrhovateľka žiadala a naďalej ju traumatizoval súdnym konaním.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľke priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume XXX,XX euro a náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške XXX,XX euro vyčíslených podľa § 10 ods.1,8, § 14 ods.1 písm. a/, b/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 5 úkonov právnej služby po XX,XX euro (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd XX.XX.XXXX, účasť na odročenom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, účasť na

pojednávaniach dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX), 5 krát režijný paušál po X,XX euro, 19 % DPH - o platobnom mieste rozhodol podľa § 149 ods.1 O.s.p..

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca odôvodňujúc ho ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nakoľko súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ust. §205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., nakoľko

prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. §205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nakoľko rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní poukázal na to, že právny názor súdu prvého stupňa o tom, že pôvodná žiadosť navrhovateľky o uverejnenie opravy zo dňa XX.X.XXXX spĺňala formálne a obsahové náležitosti vyžadované v § 7 ods.3 zák.č. 167/2008 Z.z. neobstojí, nakoľko zo znenia § 7 ods. 3 je zrejmé, že Tlačový zákon rozlišuje právne významné pojmy žiadosť o uverejnenie opravy (ďalej len „žiadosť“) a písomný návrh znenia opravy (ďalej len „oprava“). Podľa § 7 ods. 3 cit. zákona musí mať žiadosť písomnú formu, musí byť žiadateľom podpísaná a musí obsahovať písomný návrh opravy. Konštrukcia ust. § 7 ods. 3 Tlačového zákona kladúca dôraz na znenie opravy má logické odôvodnenie, nakoľko v zmysle § 7 ods. 4. citovaného zákona je vydavateľ povinný uverejniť text opravy a nie celú žiadosť. Podľa § 7 ods. 3 druhá veta Tlačového zákona znenie opravy musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače, ktoré obsahovalo nepravdivé skutkové tvrdenie, opis nepravdivého skutkového tvrdenia, uvedenie, kde v periodickej tlači sa nepravdivé skutkové tvrdenie nachádzalo, konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia. Znenie opravy, teda časť žiadosti, ktorú má vydavateľ povinnosť uverejniť, neobsahovalo ani popis nepravdivého skutkového tvrdenia, ani uvedenie, kde v periodickej tlači sa toto skutkové tvrdenie nachádzalo a ani konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé. Oprava samotná neobsahovala dokonca ani názov článku a uvedenie strany, na ktorej sa malo skutkové tvrdenie nachádzať. Absencia zákonom vyžadovaného vymedzenia nepravdivého skutkového tvrdenia spôsobuje, že prípadnom konaní nie je možné skutkovo vymedziť, ktoré konkrétne skutkové tvrdenie má byť predmetom dokazovania. Odporca v odvolaní konštatoval, že neuvěřnil opravu obsiahnutú v žiadosti navrhovateľky zo dňa XX.X.XXXX, nakoľko mu v zmysle § 7 ods. 6 písm. a/ Tlačového zákona nevznikla povinnosť ju uverejniť. Jeho právny názor o tom, že navrhované znenie opravy nebolo v súlade

11Co 4/2011-115

ustanoveniami Tlačového zákona potvrdila svojim procesným postupom aj žalujúca strana, ktorá na pojednávaní dňa XX.X.XXXX predložila návrh na zmenu petitu, ktorý súd uznesením zo dňa XX.X.XXXX následne pripustil, a ktorý obsahoval nové znenie opravy (zmenou petitu žalujúca strana dodatočne odstraňovala obsahové nedostatky pôvodnej opravy).

V konaní o uverejnenie opravy sa súd v zmysle § 7 Tlačového zákona zaoberá výlučne právnymi otázkami týkajúcimi sa zachovania prekluzívnej lehoty podľa ods. 2 a posudzovaním, či je tu dôvod v zmysle ods. 6, pre ktorý by vydavateľ nemal povinnosť uverejniť opravu. Predmetom a samou podstatou konania o uverejnenie opravy podľa Tlačového zákona je teda posúdenie právnej otázky, či vydavateľovi vznikla alebo nevznikla povinnosť uverejniť opravu na základe konkrétnej žiadosti navrhovateľky. Odporca uviedol, že po posúdení žiadosti navrhovateľky zo dňa XX.XX.XXXX dospel k záveru, že táto nespĺňa kritériá Tlačového zákona, a preto sa ju v súlade s ust. § 7 ods. 6, písm. a/ citovaného zákona rozhodol neuvěřniť. V konaní o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu sa navrhovateľka mohla domáhať uverejnenia opravy výlučne v takom znení, v akom ju žiadala uverejniť vo svojej žiadosti. Pre súd je v zmysle § 7 ods. 6, písm. a/ Tlačového zákona rozhodný skutkový stav v čase doručenia žiadosti, pričom posudzuje, či oprava mala, alebo nemala náležitosti podľa § 7 ods. 3 Tlač. zákona. Nemožno akceptovať stav, keď vydavateľ v súlade s Tlačovým zákonom neuvěřní opravu a žiadateľ neskôr v konaní pred súdom odstraňuje jej nedostatky. Vo vzťahu k priznanej peňažnej náhrade uviedol, že právny názor prvostupňového súdu uvedený v odôvodnení rozhodnutia nie je v súlade s právnou úpravou, ale ani so skutkovým stavom zisteným v tomto konaní, keď súd prvého stupňa pri odôvodnení zašiel nad rámec návrhu. V konaní nebolo preukázané, že by bola hlboko znížená česť a dôstojnosť navrhovateľky, že by ju informácie ponižovali v spoločnosti, alebo že odporca navrhovateľku traumatizoval súdnymi konaniami. Skutočnosť, či odporca použil fotografiu navrhovateľky s jej, alebo bez jej súhlasu, nebola predmetom konania, keďže dané konanie nie je konaním o ochranu osobnosti. Preto nemožno akceptovať odôvodňovanie výšky primeranej peňažnej náhrady spôsobom, akým to urobil prvostupňový súd. Prvostupňový súd sa v súlade so skutkovým stavom, ktorý vymedzila v oprave navrhovateľka nemal zaoberať skutkovou otázkou, či vlastní alebo nevlastní dom v K. ale tým, či v rozhovore redaktora M. C. s predsedom L.-U. D.. R.S. E. neodznela tá skutočnosť, že by

jeho manželka E.. E. E. vlastnila akúkoľvek nehnuteľnosť v K.. V konaní sa teda malo preukazovať, či manžel navrhovateľky uviedol, že navrhovateľka vlastní dom v K. a povinnosťou odporcu nebolo preukazovať, že navrhovateľka vlastní akúkoľvek nehnuteľnosť v K.. Na preukázanie skutočnosti, že manžel navrhovateľky D.. R. E. sa skutočne vyjadril spôsobom, z ktorého bolo možné legitímne dospieť k záveru, že navrhovateľka má dom v K., navrhol vykonať v konaní dôkaz formou prehratia zvukového záznamu rozhovoru medzi D.. R. E. a autorom článku. Odporca na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, návrh zamietol a priznal a priznal mu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania s odmenou za úkon právnej pomoci vo výške XX,XX euro, režijný paušál vo výške X,XX euro a 19% DPH. Stotožnila sa s právnym názorom prvostupňového súdu, ktorý vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci po vykonaní všetkých stranami navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností. V odvolaní citovaný právny názor prvostupňového súdu v inej právnej veci, kde boli predmetom rozhodovania úplne odlišné rozhodujúce skutočnosti a dôkazná situácia, nie je možné aplikovať v tejto právnej veci pred odvolacím súdom. Nepochopiteľným konaním je aj to, že dňa XX. XX. XXXX, t.j. X dni po pojednávaní a vyhlásení rozsudku súdu v tejto právnej veci, sám odporca uverejnil opakovane tie isté nepravdivé skutkové tvrdenia o osobe navrhovateľky v týždenníku H. X C. na XX-tej strane v článku pod názvom „W. L. (ktorých pravdivosť odporca a ani odporcom navrhnutý svedok nevedeli v tomto konaní pred súdom riadne preukázať). Vo vzťahu k námietkám o nevykonaní dôkazu prehratím zvukového záznamu z rozhovoru medzi D.. R.. E.Č. a autorom napadnutého článku uviedla, že na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX právny zástupca odporcu na vykonaní takehoto dôkazu vôbec netrval, keď v zápisnici z predmetného pojednávania na str. 4 je uvedené „Účastníci uvádzajú, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania“. Samotný autor článku M. C. vo svojej výpovedi pred súdom potvrdil nepravdivosť napadnutých skutkových tvrdení o navrhovateľke, keď uviedol „...Neviem preukázať iným spôsobom, že p. E. má rodinný dom v P. ...“ a „... H.. E. sa nevyjadril konkrétne, že jeho manželka vlastní rodinný dom v K....“.

11Co 4/2011-116

Navrhovateľka sa stotožnila s správnym záverom prvostupňového súdu, že predmetom vzniku práva na opravu je nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe navrhovateľky na základe ktorého bola jej osoba presne určená, a preto požiadala odporcu o uverejnenie nepravdivého skutkového tvrdenia. Základným zmyslom práva na opravu je zabezpečiť, aby sa verejnosti čo najrýchlejšie dostala informácia o tom, že určité skutkové tvrdenie o navrhovateľke je nepravdivé, a aká je skutočná pravda. Právo na opravu sa tak stáva nielen právnym prostriedkom jej ochrany, ale sa súčasne stáva aj zárukou práva na pravdivé informácie. V jej prípade bola žiadosť o uverejnenie opravy doručená odporcovi riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote (§ 7 ods. 2 Tlačového zákona). Žiadosť o uverejnenie opravy bola vyhotovená v písomnej forme a navrhovateľkou podpísaná a jej súčasťou je i písomný návrh znenia opravy (§ 7 ods. 3 Tlačového zákona). Odporca bol povinný opravu uverejniť do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy, alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie opravy (§ 7 ods. 4 Tlačového zákona). Odporca bol povinný opravu uverejniť tak, ako bola navrhnutá alebo dohodnutá s navrhovateľkou, v rovnakej periodickej tlači, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenie a s označením „oprava“. Dohoda medzi odporcom a navrhovateľkou prichádzala do úvahy najmä vtedy, ak návrh znenia opravy nezodpovedal svojim obsahom nepravdivému skutkovému tvrdeniu, ktoré malo byť opravené. V zmysle Tlačového zákona má v takom prípade odporca povinnosť zabezpečiť, aby text opravy a spôsob jej uverejnenia bol vopred so žiadateľkou o opravu dohodnutý, teda buď odmietnutý, ak je informácia pravdivá, alebo dohodnúť znenie opravy, čo odporca v tomto prípade vôbec neurobil a porušil tým svoju zákonnú povinnosť. Odporca nie je oprávnený sám zasahovať do obsahu navrhnutého znenia opravy, s výnimkou gramatických chýb (§ 7 ods. 5 Tlačového zákona). V § 7 ods. 6 Tlačového zákona je vymedzený taxatívny výpočet prípadov, kedy vydavateľ periodickej tlače nie je povinný uverejniť opravu. Jedným z týchto prípadov je aj prípad, ak vydavateľ periodickej tlače môže dokázať pravdivosť skutkového tvrdenia o opravu ktorého je žiadaný (odporca nevedel preukázať pravdivosť týchto skutkových tvrdení). Ide o dôkaz pravdy, ktorý smeruje k preukázaniu pravdivosti skutkového tvrdenia, kedy subjektívne presvedčenie vydavateľa o „svojej pravde“ nie je dôkazom.

Tlačový zákon ustanovuje podmienky uplatnenia práva na opravu prostredníctvom súdu. Ak odporca neuverejní opravu, alebo ak nedodrží niektorú z podmienok na jej uverejnenie, rozhodne o povinnosti

uverejniť opravu na návrh navrhovateľky, ktorá o jej uverejnenie odporcu požiadala (§ 10 ods. 2 Tlačového zákona). Navrhovateľka takýto návrh podala na príslušný súd v súlade s ustanovením § 10 ods.3 Tlačového zákona. Tým, že odporca neuverejní navrhnutú opravu vôbec, a nedodrží tým pádom ani žiadnu z podmienok na jej uverejnenie, mala navrhovateľka za to, že sa právom domáha spojitosti s týmto návrhom i primeranej peňažnej náhrady vo výške X.XXX euro. K primeranej peňažnej náhrade uviedla, že táto sa poskytuje za nesplnenie zákonnej povinnosti podľa Tlačového zákona, nie za zásah do osobnostného práva podľa Občianskeho zákonníka (§ 10 ods. 4 Tlačového zákona).

Odvolačný súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 372t O.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu na uverejnenie tlačovej opravy a primeranú peňažnú náhradu uplatneného navrhovateľkou podľa ust. § 10 ods.2,4 zák.č. 167/2008 Z.z., výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods.2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť

11Co 4/2011-117

uverejniť v denníku H. D. C. opravu v znení uvedenom vo výroku rozhodnutia a zaplatiť navrhovateľke primeranú peňažnú náhradu vo výške X.XXX euro, a v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru, ktoré odvolateľ zopakoval i v odvolaní podanom proti rozsudku; z uvedeného dôvodu, osvojac si dôvody napadnutého rozhodnutia, odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods. 2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

K doplneniu rozhodnutia súdu prvého stupňa reagujúc na námietky odporcu, v ktorých namietal okolnosť, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností je treba ako prvoradé uviesť, že dokazovanie je možno vymedziť ako osobitnú činnosť súdu zameranú na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania. Povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky je v občianskom súdnom konaní povinnosťou účastníkov konania, ktorá im je všeobecne uložená v ust. § 120 ods. 1 O.s.p.. Ide o povinnosť toho z účastníkov, ktorý tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. Povinnosť účastníkov tvrdiť určité potrebné skutočnosti v sporovom konaní ovládanom prejednávacou zásadou sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť účastníkom konania uvádzanou. V prípade, že ju účastník konania splnil, platí, že uniesol bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti účastníka konania označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie zodpovednosť

účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola pre nečinnosť účastníka (v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej účastníkovi v § 120 ods.1 veta prvá O.s.p.) preukázaná (resp. objektívne nemohla byť preukázaná), a kedy výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží potom na tom účastníkovi konania, ktorý z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, prvostupňový súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky postupoval plne v súlade s označenými procesnými ustanoveniami. Jeho úvaha o tom, že Žiadosť o uverejnenie opravy zo dňa XX.XX.XXXX súvisiacej s článkom redaktora M. C. s názvom „ E. E. C. R. K. „ uverejnenom dňa XX.X.XXXX na str. X denníka H. D. C. , bola navrhovateľkou riadne a včas doručená odporcovi (v lehote určenej v § 7 ods.2 Tlačového zákona) a po formálnej a obsahovej stránke zodpovedala ust. § 7 ods.3 Tlačového zákona, je správna. Je treba uviesť, že pri uvedení tohto nepravdivého skutkového tvrdenia o navrhovateľke, ktorá v ňom bola uvedená spôsobom umožňujúcim jej identifikáciu (ktorého pravdivosť nebola v konaní preukázaná ani po výsluchu autora článku redaktora M. C.) sú autor, resp. zdroj tohto tvrdenia irelevantní a nemajú žiaden vplyv na povinnosť vydavateľa uverejniť opravu (viď Dôvodová správa k zák.č. 167/2008 Z.z.). Z uvedeného dôvodu bola úvaha súdu o nevykonaní dokazovania prehratím zvukového záznamu z rozhovoru redaktora M. C. s D.. R. E. správna, keď z výsluchu autora článku jednoznačne vyplynulo, že manžel navrhovateľky sa jednoznačne nevyjadril, že jeho manželka vlastní rodinný dom v K. a pri tomto skutkovom tvrdení v článku vychádzal jeho autor z celého kontextu rozhovoru. Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa formálnych a obsahových náležitostí žiadosti o uverejnenie opravy zo dňa XX.X.XXXX odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že označená žiadosť bola písomná, bola navrhovateľkou podpísaná, jej súčasťou bol návrh znenia opravy, z ktorého bolo zrejmé, že opravou sa má nepravdivé skutkové tvrdenie len uviesť na pravú mieru, a to uvedením pravdivého skutkového tvrdenia (§ 7 ods.3 Tlačového zákona). Za nezodpovedajúci právnej úprave považuje odvolací súd názor odvolateľa v tom, že v danom konaní sa mohla navrhovateľka domáhať uverejnenia len takého znenia tlačovej opravy, o akú žiadala odporcu v žiadosti zo dňa XX.X.XXXX, keď zo samotného znenia § 7 ods.5 citovaného zákona v spojitosti s jeho Dôvodovou správou vyplýva, že ak navrhované znenie opravy nezodpovedá svojim obsahom nepravdivému skutkovému tvrdeniu, vydavateľ periodickej tlače, alebo tlačová agentúra sú povinní dohodnúť so žiadateľom znenie návrhu opravy. V posudzovanom prípade nie je možné žiadosť navrhovateľky o uverejnenie tlačovej opravy zo dňa XX.X.XXXX posúdiť ako žiadosť nemajúcu náležitosti podľa § 7 ods.3 Tlačového zákona, v ktorom prípade by odporcovi nevznikla povinnosť uverejniť opravu týkajúcu sa nepravdivého skutkového tvrdenia o navrhovateľke (§ 7 ods.6

11Co 4/2011-118

písm. a/ Tlačového zákona).

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa o priznaní primeranej peňažnej náhrady vo výške X.XXX euro podľa § 10 ods.4 Tlačového zákona je treba uviesť, že citované ustanovenie nestanovuje žiadne kritériá, pomocou ktorých by sa mala a mohla určiť konkrétna výška primeranej peňažnej náhrady priznanej neoprávnene odmietnutým žiadateľom o opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie. Z použitia pojmu „ náhrada“ možno predpokladať, že úmyslom zákonodarcu pri priznaní primeranej peňažnej náhrady podľa citovaného ustanovenia bolo poskytnúť náhradu za niečo, čo posúdil ako ujmu. Vzhľadom na uvedené je postup súdu prvého stupňa, ktorý pri posudzovaní návrhu v tejto časti vzal v úvahu kritériá uvedené v odôvodnení rozhodnutia, na základe ktorých dospel k úvahe o primeranosti priznanej peňažnej náhrady, za v súlade s platnou zákonnou úpravou.

K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení

vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci prvostupňový súd zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

Na základe uvedeného po prihliadnutí i na správnosť záverov súdu vo výroku, ktorým podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznal navrhovateľke náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia vyčíslených podľa § 10 ods.1,8, § 14 ods.1 písm. a/, b/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., odvolací súd podľa ust. § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1

O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods.1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci mal plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní plne úspešnej navrhovateľke priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške XXX,XX euro vyčíslených podľa § 10 ods. 1, 8, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby po XX,XX euro (vyjadrenie sa k odvolaniu zo dňa XX.XX.XXXX), 1 krát režijný paušál X,XX euro, 19 % DPH XX,XX euro - o platobnom mieste rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím k tomu, že k zmene právneho zastúpenia navrhovateľky došlo až XX.XX.XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.